

“Glæd jer med de glade, græd med de grædende”

(Rom 12, 15).

I sit brev til Romerne nævner Paulus Guds store gaver til menneskeheden: Jesus og Helligånden. Desuden fortæller han hvordan de kristne kan svare på disse nådegaver, især med hensyn til deres indbyrdes forhold og over for andre mennesker.

Paulus indbyder dem til at tage skridtet fra udelukkende at have kærlighed til dem, de deler samme tro med, til en ‘evangelisk’ kærlighed rettet mod alle. For de troende kan kærligheden ikke begrænses til nogle få.

Læg mærke til at han først taler om at dele glæden med brødrene. Ifølge den store kirkefader Johannes Chrysostomos (347-407), gør misundelsen det meget sværere at dele andres glæde end deres smerte.

At leve på denne måde kunne opfattes som at bestige et alt for højt bjerg. Og alligevel bliver det muligt, fordi vi som troende bliver holdt oppe af Kristi kærlighed, som intet og ingen kan skille os fra (jf. Rom 8,35).

“Glæd jer med de glade, græd med de grædende”

Som kommentar til denne tekst skrev Chiara Lubich i 1989: “For at kunne elske som kristen, er det nødvendigt at gøre sig ‘til ét’ med enhver bror eller søster (...): at leve sig ind i den andens sind; at være i stand til at forstå den andens problemer og behov; at kunne dele smerte og glæde; at bøje sig hen imod den anden; i en vis forstand at blive til den anden. Det er det kristendommen går ud på; Jesus selv er blevet menneske; han er blevet som os, således at vi kunne blive som Gud. På den måde vil vor næste føle sig forstået og opløftet.”¹

Det er en invitation til at sætte sig i den andens sted som konkret udtryk for kærlighed til den anden. Måske er en mors kærlighed det bedste eksempel på hvordan dette ord kan efterleves. En mor formår at dele sit barns glæde ligesom hun græder sammen med det uden at dømmes og uden fordomme.

“Glæd jer med de glade, græd med de grædende”

Der findes en hemmelighed for at kunne efterleve kærligheden på denne måde, uden at være opfyldt af egne bekymringer, interesser eller begrænsninger: at styrke enheden med Gud, med ham, som er selve kærlighedens kilde. Det siges, at et træs rodnet tit er lige så stort som dets krone. Det samme vil ske for os. Hvis vort forhold til Gud vokser dag for dag, vil også ønsket om at dele glæder og bære byrder sammen med vor næste, vokse i os. Så vil der blive mere plads i vort hjerte til alt, hvad vore medmennesker gennemgår. På samme måde vil kærligheden til vor næste hjælpe os til at træde ind i et endnu tættere forhold til Gud.

Hvis vi lever på denne måde, vil vi se en ændring omkring os. Til at begynde med i vore familier, på skolen, på arbejdspladsen og i alle fællesskaber. Før eller siden vil vi med taknemmelighed opleve at ærlig, uegennyttig kærlighed vender tilbage og bliver gensidig.

To familier, én kristen og én muslimsk familie, var fælles om en stærk oplevelse, hvor de delte både svære og håbefulde øjeblikke. Da Ben blev meget syg, var Tatiana og Paul hos ham på hospitalet, sammen med Bens kone, Basma, og deres to børn, helt indtil Ben døde. Til trods for smerten over sin mands død, bad Basma, på sit lille tæppe i retning mod Mekka, sammen med sine kristne venner for en anden, som også var meget syg. Hun betror Tatiana: “Den største glæde er, at føle sig som en del af ét legeme, hvor hver af os har den andens vel på hjerte.”

Letizia Magri

Livets Ord udkommer på 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden igennem presse, radio og internet. For mere information, se <https://focolare.dk> focolare.se eller focolare.org

¹ Chiara Lubich, *Den gensidige kærlighed som fundament i enhedens spiritualitet*. Castel Gandolfo, d. 30. marts 1989.